

skader. Endvidere præciseres, at udgifter ved pludselige løfteskader og erhvervs sygdomme skal henføres til en branche. Det foreslås, at Arbejdsskadestyrelsen træffer afgørelse om arbejdsgiverens branchetilhørsforhold.

Forslaget til *stk. 2* svarer til § 6, stk. 1, i gældende lov. Forslaget præciserer hovedreglen for, hvorledes en sikringspligtig arbejdsgiver udpeges. Det foreslås, at den sikringspligtige arbejdsgiver som udgangspunkt er arbejdsgiveren i den virksomhed, hvor arbejdsskaden er opstået.

Forslaget til *stk. 3* er nyt, og fastlægger hvordan en sikringspligtig arbejdsgiver udpeges ved pludselige løfteskader.

Det foreslås, at den sikringspligtige arbejdsgiver som udgangspunkt er arbejdsgiveren i den virksomhed, hvor den pludselige løfteskade er opstået.

Det er et element i lovens definition af pludselige løfteskader, at skadelidte skal have belastende løftearbejde i øvrigt. Der kan derfor være sager, hvor skadelidte har haft rygbelastende arbejde i en længere periode hos en tidligere arbejdsgiver, men kun i en kort periode hos den arbejdsgiver, hvor den pludselige løfteskade opstår. Det foreslås derfor at modificere udgangspunktet, således at det i disse sager bliver muligt at udpege den tidligere arbejdsgiver som sikringspligtig arbejdsgiver, hvis det godtgøres, at skaden skyldes arbejde hos den tidligere arbejdsgiver. Princippet er det samme som kendes i dag ved udpegning af forsikringspligtig arbejdsgiver ved erhvervs sygdomme, jf. gældende lovs § 6, stk. 2.

Forslaget til *stk. 4* svarer til § 6, stk. 2, i gældende lov. Det foreslås således, at den sikringspligtige arbejdsgiver for en skadelidte, der har pådraget sig en erhvervs sygdom, er den arbejdsgiver, i hvis virksomhed den skadelidte senest før sygdommens påvisning har været ansat. På tilsvarende vis som ved pludselige løfteskader, gælder dette dog ikke, hvis det godtgøres, at sygdommen skyldes arbejde i en anden virksomhed.

Forslaget til *stk. 5* afløser gældende lovs § 6, stk. 3, der vedrører de såkaldte fordelingssager, hvor det ikke med rimelig sandsynlighed er muligt at udpege en sikringspligtig arbejdsgiver.

Efter gældende regler udbetaler Arbejdsskadestyrelsen i disse fordelingssager erstatning m.v. til de skadelidte. Udgifterne fordeles efterfølgende på de forsikringsselskaber, der har koncession til at drive arbejdsskadeforsikringsvirksomhed, staten og de (amts)kommuner, der ikke har tegnet forsikring efter loven. Reglerne for denne fordeling fastsættes af Arbejdsskadestyrelsen i samarbejde med Finanstilsynet.

Efter forslaget overtager Arbejdsmarkedets Er-

hvervssygdomssikring pligten til at udbetale erstatning m.v. i alle sager om erhvervs sygdomme og pludselige løfteskader. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal henføre udgifterne til en branche (branchegruppering). Udgifterne henføres som udgangspunkt til den branchegruppering, hvor den sikringspligtige arbejdsgiver hører til efter principperne i forslaget til § 6, stk. 2-4.

I de situationer, hvor det ikke er muligt med rimelig sandsynlighed at henføre skaden til en sikringspligtig arbejdsgiver, foreslås det i forslaget til ny affattelse af § 6, stk. 5, at henføre skaden og dermed udgifterne til den branchegruppe, hvor skadelidte især har været udsat for påvirkninger, der antages at have medført den pågældende sygdom. Det foreslås, at Arbejdsskadestyrelsen træffer afgørelse herom under hensyntagen til arten og intensiteten af påvirkningerne og den tidsmæssige udstrækning heraf.

Det kan ikke udelukkes, at den foreslåede model over tid kan indebære en ændret udgiftsfordeling mellem forskellige branchegrupper, idet de kriterier, Arbejdsskadestyrelsen efter forslaget skal lægge til grund (styrke og tidsmæssig udstrækning), kan medføre, at enkelte branchegrupper belastes særligt.

Om opdelingen i branchegrupper henvises til afsnit 7.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med forslaget forlades den nuværende solidariske fordeling af udgifterne mellem alle arbejdsgivere. I stedet er det alene arbejdsgiverne inden for de enkelte branchegrupper, der bliver solidarisk ansvarlige for udgifterne. Denne begrænsning i adgangen til solidarisk udgiftsfordeling forventes at styrke det forebyggende element ved arbejdsskadeforsikringen.

Til nr. 9 - 10, 12 - 13, 15 og 18

Det foreslås at ændre terminologien i loven i konsekvens af, at der ikke længere er tale om en forsikringsordning, men derimod en sikringsordning. Bestemmelsernes indhold bevares i øvrigt uændret. Der henvises til de almindelige bemærkninger under punkt 7.

Til nr. 11

Bestemmelsen foreslås ophævet. Bestemmelsen om sikring af selvstændige fiskere foreslås flyttet til forslaget § 5, hvor den er indarbejdet som stk. 3.

Til nr. 14

Ændringen er redaktionel og foretages som konsekvens af forslaget § 1, nr. 7 og 11.

Til nr. 16

Bestemmelsen afløser § 16, stk. 2, i gældende lov og